શ્રીમંત મહારાજાધિરાજ સેનાખાસ
ખેલ સમસેરબહાદુર સર સયાજીરાવ
સરકાર જી. સી. આઇ ઇ ના કુમાર
શ્રી જયસિંહરાવ ગાયકવાડ
સાહેબનો શુભ

વિવાહ ઉત્સવ.

રચનાર અને પ્રસિદ્ધ કરનાર
કવિ શિવલાલ ખુશાલભાઈ બ્રહ્મભટ્
ગોમતીપુર.

(સોરઠો.)

અમૃત ટીપું એક, શાન્તિ કરે સો જીવને;
ઝાંઝવાં જળ અનેક, તૃષા તેથિ છીપે નહી. ૧

શ્રી જ્ઞાનમંદિર પ્રી૦ પ્રેસમાં શંકરરાય અમૃતરાયે
છાપ્યું.

અમદાવાદ.

પ્રત ૫૦૦ આવૃત્તિ પહેલી
સન ૧૯૧૩ સંવત ૧૯૬૯
મુલ્ય સવા આનો.

આશીર્વાદ આસીસરે, શિવલાલ કવિયે શ્રવી;
સયાજીરાવ જેવારે, હજુર હોસે થોડા અનુભવી. પ્ર૦ ૫

રાગ સોરઠ ગરબી

" કારતકે કાં ચેત્યો નહી, ઘડી લાખેણી જાય;" એ રાગ.

જયકારી જયસિંહરાવનો, વડો વિવાહ વરણાય;
શ્રી શયાજીરાવ સરકારને, મોદ મનમાં ન માય. ટેક.
મંગળ લીલા મોટી મચી, શોભાનો નહી પાર;
ઇંદ્રપુરી સમ ઓપતો, દેશો પતીનો દરબાર. જ૦ ૧

આમંત્રણો કીધાં આદરે, દેસ અને વિદેસ;
પ્રતાપી મહારાજા મોટા પધારીયા, નવાબોને નરેશ. જ૦ ૨

પધાર્યા પુરા પ્રેમથી, યુરોપીયો હજુર;
પ્રતાપી પોલીટિકલો, સુરા સાહેબો બહાદુર. ૩

શેઠો શાહુકારો સૌ શહેરના, ઇજતદાર અમીર;
પારસો પારસી પધારીયા, ધન્યાઢ્યો મહાધીર. ૪

બાવન મેહેલોના બહાદુરો, સુબા વહિવટદાર
દેસાઇ દરબારીયો આવિયા, હરેક અમલદાર. ૫

પ્રખ્યાત પુરૂષો સૌ મહેલના, હર્ષે આવ્યા વટપુર;
મેળાવડો મોટો મચ્યો, ઉભરે હર્ષ અંકુર. ૬

નૌત્તમ નાટકો નાયકા; વિરકવી વિદ્વાન;
સુબુદ્ધ સરવે આવિયા, બહુધા કરવા બ્યાન. જ૦ ૭

જોવા કારણ ઝાઝા આવિયા, લખો સેહેરોના લોક;
મારગ મધ્યે તે મહાલતા, મોટા થોકના થોક. જ૦ ૮

વિશેષે વડોદ્રા રાજ્યની, રાજ્ય રીધ્ધ અપાર;
વર્ણન કરતાં તેહનું, થાકે ધરતી ધરનાર. જ૦ ૯

પંચ રંગે રૂડા રંગીયા, મેહેલો ને મેલાત;

છજ્જે ઝુરૂખાં બારીયો, રંગ્યાં જુજવી જાત. જ૦ ૧૦
પ્રજાએ પુરા પ્રેમથી, હર્ષ આણી સુમન.
રૂડા રંગે સૌએ રંગીયાં, ભભકાદાર ભુવન. જ૦ ૧૧
સયાજી રાવે સારો કર્યો, સેહેર સુધારો એસ;
રોફદાર રસ્તાઓ રચ્યા, ખુસ રાખો ખગેશ. જ. ૧૨
વડે દરજજે વડોદરા સ્હેરનો, જેથી શોભે જમાવ;
ખુસ હોય દીલ ખલ્કનાં, રીઝે રાજા ઉમરાવ. જ. ૧૩
રસ્તે રસ્તે રાજતી, તેજદાર તામરેલ;
ઉતાવળી અતિ ચાલતી, મોટા વેગજ મેલ. જ. ૧૪
મહેલો રચીયા મોકળા, સુધાર્યા સહુ બાગ;
ફુલ ફળોથી સોભતા, જોવા લાયક જાગ. જ૦ ૧૫
ફરતા ફુવારા પાણી તણા, છુટે ચકરીદાર;
મીનો તેમાં વિત્ર વિધનાં, જળમાં દીસે અપાર. જ૦ ૧૬
મોતી બાગ મહા સોભતો, મસ્તુ નજરબાગ;
જોઈ જન સમુદાયનાં, હરદાં હોય ઉસનાગ. જ૦ ૧૭
તોપો તરેહદાર સૌ જાતની, ચાંદી સોનેરી બહુ;
લસ્કરી ચીજો લેખાવની, ક્રોડ વસાસું કહુ. જ૦ ૧૮
જાહોજલાલિ વડોદરા રાજની, અતિ શોભે અપાર;
આનંદ પામે આદમી, દીલખુશ હોય દરબાર; જ૦ ૧૯
સીવલાલ કહે સયાજી રાવનો, બહુ બહોળો દમામ;
જોઈ મહાન રાજાને મનુષ્યો, ખૂસ હોય તમામ. જ૦ ૨૦

મંડપ શોભા

"રાહ બાટમે દુદ્ધરીરી, બંદ્રાબન મેરાસામલીયા" એ રાહ.
મંડપ શોભા મનોહર કીધી, સરસયાજીરાવ મહારાજે;

છત્રીસે વાજાં છુટી રહ્યાં જ્યાં, વડા રાજાઓ વિરાજે. મંડપ. ૧
જયસિંહરાવનો જયકારી વિવાહ, સોના સમોસૂર ઉદે આજે;
દુદભી વાજાં દેવી દેવનાં, ઘોર નાદે ગગને ગાજે. મંડપ. ૨
જી. સી. આઈ ઈ સયાજીરાવે, પાખંડીયોનો કીધો પ્રાજે;
મોટા મહારાજાના તેજ આગે, ખળરીપુ ખળભળી ભાજે. મંડપ. ૩
આવેલને બહુ આદર કીધો, દાના દરબારીઓની સમાજે;
કાન્તીદાર કનૈયા જેવા, જસ્વિ જયસિંહરાવ બિરાજે. મંડપ. ૪
ગાયનો ગાતા ગાંધ્રવ ગુનીજનો, સૂરા વટથી સુભ સાજે;
થેઇથેઇકાર થઇ રહ્યો જ્યાં, મુદંગ મજીરા મુરલી બાજે. મંડપ. ૫
હાંડી તકતા ઝુમરો ઝુકેલ, છટાદાર છબીયો છાજે;
સરસ સુરે સરણાઇ નોબતો, વિધવિધનાં વાજાં વાજે. મંડપ. ૬
અષ્ટમહા સીધી નવે નીધી વરો, માલીક ન રખે મોતાજે;
સુ આડંબર સયાજીરાવનો જોઇને, મધવાપતી મનમાં લાજે. મં. ૭
દેશ દેશના નવાબ ભૂપતીઓ, આવ્યા હજુર તણે હાજે;
સલામત રહો સયાજીરાવ, કુસળતા મેળવી સહુ કાજે. મંડપ. ૮
પરોપકારી કાર્યો કીધાં ઘણાં, દેશ તણી જાણી દાજે;
ત્રીપુરારીની કીરપાએ કરી, તેજ તપો તેમના તાજે. મંડપ. ૯
અતિ શયોક્તિએ ન આળેખ્યું, સત્ય કથન કથ્યાં શિવરાજે;
હાવો ઉત્સવ હવો ન કોઇ દીન, અમીરો બોલ્યા એક અવાજે. મં. ૧૦

ગજલ

"આઇ બસંતકી બહાર, પપૈયેને પુકારી;" એ રાહ.

સયાજીરાવ સરકારે, મોદ મનમાં ધરી;
મુદીત હવા મેમાનો, વિમળ કીર્તિ વરી. સયાજી. ટેક.
સરવ વાતે સર્વનો, તાજો તપાસ રહ્યો;
રમત ગમતનો ઘણો, થેઈ થેઈકાર થયો. સ૦ ૧

શ્રીમંત સંપતરાવને, હર્ષ હવો જ ઝાઝો;
ગુણનીધિ કારભારીનો, આલમ બિચે હાઝો. વર૦ ૮
દિવાનજી ગુમાસાહેબે, વિમળ કિરતિ વિસ્તારી.
સુપ્રસિદ્ધ સમર્થરાવને, આનંદ હવો ભારી; વર૦ ૯
નામદાર ધૈર્યસીલરાવને, હર્ષ હવો ઘણેરો;
વિદ્યા શિખ્યા વિધ વિધની, ફોરદાર ફુલોનો સેરો. વર૦ ૧૦
નાયબ દીવાન મનુભાઈ ને, સાનંદ હવો સારો;
હર્ષીત હવા બહુ ઉરમાં, રૂડા રાજકુમારો. વર૦ ૧૧
કોઠાવાળા કેસરી, રૂસ્તમજી રતનજી કેરા;
સુબાસુ હરખીત હવા, બાહોશ બ્હાદુર ઘણેરા. વર૦ ૧૨
તેજસ્વી શેઠ તૈમુરજી, બાગો કેરા અધિકારી;
ઉભય વારે ઉજળી, કેળવ કિર્તિ વિસ્તારી. વર૦ ૧૩
દેસાઈ કુળ દીપક અણિ, સુબા ગોવિંદભાઈ;
આત્મજ હાથીભાઈ તણા, મોદે જાય મલકાઇ. વર૦ ૧૪
બેંડ વાજાં બહુ દીપતાં, વડા સુરથી વાજે;
શરણાઇ નોબતો નૃપની, ઘોર નાદથી ગાજે. વર૦ ૧૫
નવોઢા નાઈકા નાચતી, છટાદાર તે છાજે;
શોભાદે તેના સુરની, અમૃત જેવા અવાજે. વર૦ ૧૬
દરખતો દારૂ તણાં, છટાદાર બહુ છુટે;
હવાઈ ચઢે આકાસમાં, ફડો ફડ ફુટે. વર૦ ૧૭
વાટે વાટે વિકસી, રૂડી રીતે રોશનાઇ;
નામદાર કેરા નગ્રમાં, નવ રસ રહ્યા છાઈ. વર૦ ૧૮
દીર્ધાયુષજ પામજો, સયાજીરાવ મહારાજા;
જય થાઓ જયસિંહરાવનો, કુસળ હો સૌ કાજા. વર ૧૯

મનહર ૭૬

શ્રીમંત
શ્રીમંત સયાજીરાવ, દીલકે જો દરીઆવ;
ઝાઝેરો કીધો જમાવ, વિવાહ પ્રસંગમાં.
મનોહર મોદકારી , મંડપ રચ્યો સુભારી;
વડી સોભા વિસ્તારી, ઉર ઉચ્છરંગમાં.
વડેરો રચ્યો વિવાહ, તેડાવ્યા સુ નરનાહ;
મેળવીસુ વાહવાહ, પુત્રના પ્રસંગમાં.
કહે કવિ શિવરાજ, માન્યકારી મહારાજ;
અચ્છયા ગુણો આવી વસ્યા, હજુર અંગમાં.
રાજધાની રચી સારી, પરજાને ઘણી પ્યારી;
કામો કીધાં ઉપકારી, દેશરૂ વિદેશમાં.
ઉપાયો સારા જ ગોજી, ખરી બીનાઓજ ખોજી;
રંકોની ચલાવી રોજી, સુગુણો સુરેસમાં.
મોટાં મોટાં પામ્યા માન, ઝાહેર પ્રસિદ્ધ જહાન;
વિર ગણાયા વિદ્વાન, નવાબો નરેસમાં.
કહે કવિ શિવલાલ, બાહોશ બુદ્ધિ વિસાલ,
રાજધાની રૂડી લાવ્યા, ઉજળા ઉજેસમાં ૨